

عنوان مقاله:

بررسی تراکم ذخیره سازی میگو وانامی (Boone, ۱۹۳۱) Litopenaeus vannamei در پرورش با آب لب شور دریای خزر

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 26، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدمحمدوحید فارابی - TAT

عباس متین فر - TAT

علی اکبر صالحی - TAT

منصور شریفیان - TAT

خلاصه مقاله:

در این مطالعه اثر تراکم‌های مختلف (۴۵، ۵۰، ۵۵ و ۶۰ قطعه در متر مربع) ذخیره سازی اولیه پست لارو میگو وانامی (PL۱۲) بر میزان رشد و بازماندگی مورد ارزیابی قرار گرفت. برای پرورش، آب لب شور (۴۳/۰±۵۲/۱۰ psu) از دریای خزر تامین شد. آزمایشات در ۱۲ استخر مدور بتنی با بستر ماسه ای (به مساحت ۷۸ متر مربع) در ۴ تیمار آزمایشی و هر تیمار شامل ۳ تکرار انجام شد. دوره پرورش ۷۵ روز بود و میانگین دمای آب در طول دوره پرورش ۴/۲۷±۷۹/۱ درجه سانتی‌گراد بود. نتایج نشان داد که تغییر تراکم ذخیره‌سازی باعث ایجاد اختلاف معنی‌دار آماری پارامترهای رشد و بازماندگی در تیمارهای آزمایشی شد ($P < 0.05$). بدین ترتیب که با افزایش تراکم، میزان افزایش وزن و نرخ بازماندگی (SR)، ضریب رشد ویژه (SGR) و میانگین رشد روزانه (ADG) کاهش یافت. البته، ضریب تبدیل غذایی در همه تیمارها متفاوت بود ($P < 0.05$) و به تراکم ذخیره‌سازی اولیه پست لارو بستگی نداشت. بیشترین میزان رشد ($SGR = 11 \pm 0.4$) و $ADG = 25/0 \pm 0.1/0$ و کمترین میزان رشد ($SR = 3/65 \pm 1/5$) و میزان تولید در واحد آزمایشی ($6/43 \pm 3/3$ کیلوگرم در ۷۸ متر مربع) در پایین ترین تراکم (۴۵ قطعه در متر مربع) مشاهده گردید.

کلمات کلیدی:

Whiteleg shrimp (Litopenaeus vannamei), Brackish water, Caspian Sea, Density, میگو وانامی، آب لب شور، دریای خزر، تراکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311895>

